

De weg van wraak naar recht

Meeuw Jonge Theatermakers komt met een bewerking van de Griekse tragedie *Oresteia*: een verhandeling over wraak en recht, en alles wat daar tussen ligt.

KIRSTEN VAN SANTEN

‘Tussen wraak en recht ligt de weg der beschaving’, zegt regisseur Carlo Scheldwacht plechtig en hapt dan in zijn krentenbol. Het is pauze. Buiten geselt de oktoberregen de ruiten van schouwburg De Lawei, maar in de artiestenfoyer is zich niemand daarvan bewust. De jonge acteurs en actrices van Meeuw Theatermakers hebben het over de repetitie die net achter de rug is, over die vette moordscène en die lastige dialoog.

Deze week zijn de leerlingen van de Leeuwarder jeugdtheaterschool neergestreken in Drachten. Vanaf morgen repeteren ze in De Harmonie in Leeuwarden, waar *My bloody family*, een bewerking van de Griekse trilogie *Oresteia* van Aeschylus, donderdag in première gaat. Veel inmiddels vertrouwde jonge gezichten zullen op het podium staan, zoals Riemer van der Wal en Elise Smit, maar daar zijn drie piepjonge nieuwe sterren aan het firmament aan toegevoegd. Welmoed, Isa en Renée volgden theaterlessen bij Meeuw en werden daar gescout voor de rol van Ifigeneia, de koningsdochter die door haar vader Agamemnon werd geofferd.

Het is allemaal nog nieuw voor het trio, zelfs het buigen moet nog worden ingestudeerd. Niet te snel, doceert regisseur Scheldwacht. Niet te stijf. Niet te aarzelend, niet te ver

Jeugdtheaterschool speelt *My Bloody Family*. FOTO JILMER POSTMA

achter op het podium, maar lekker royaal vooraan. En nee! Geen kus-handjes! „Je buigt niet voor applaus, maar als dank voor de aandacht, onthoud dat goed”, zegt de regisseur. „Dus ook als ze niet klappen: buigen!”

Oresteia stond al lang op het verlanglijstje van Scheldwacht. „Wraak en recht, het lijken misschien abstracte thema’s, maar ze zijn uiterst actueel. Recht moet steeds opnieuw bevochten worden.” Het idee ontstond ‘twee verkiezingen geleden’, legt de regisseur uit. Toen was er sprake van dat Volkert van der G. vrij zou komen. Mark Rutte repliceerde toen dat ‘dat niet moest gebeuren’. Maar hij had moeten zeggen, zegt

Scheldwacht: ‘Daar ga ik niet over’.

„Kijk naar Poetin, Erdogan en wat er met de rechters van het Hoogge-rechtshof in Amerika gebeurt. Het lijkt onderdeel van de tijdgeest te zijn dat de rechtspraak onder vuur ligt. *Oresteia* mag dan een oud en enigszins abstract verhaal zijn, het gaat jonge mensen van nu wel degelijk aan.”

In *Oresteia* offert een koning zijn dochter om de goden gunstig te stemmen en de oorlog te winnen. Dat is het startschot voor een reeks gruwelijke daden. Een moeder doodt haar man. De zoon Orestes wrekt zijn vader en vermoordt zijn moeder. Vervolgens openen de wraakgodinnen de jacht op hem. Pas

‘Er kan zomaar een deurbel in de tempel klinken’

in Athene komen de kwesties enigszins tot bedaren; een jury van burgers zal rechtspreken over Orestes. Is hij een held of een moordenaar?

„We hebben dit stuk toegankelijk gemaakt door sterk op familieverhoudingen in te zoomen”, zegt Scheldwacht. „In hoeveel gezinnen is het contact tussen broers, zussen en ouders wel niet verbroken? Men

praat niet meer met elkaar of verklaart elkaar voor dood. Door contact te weigeren, straft men elkaar.” Hij heeft geprobeerd om een filmisch, plot-gedreven scenario te schrijven, minder verhalend dan voorheen. De aankleding van deze Meeuw-productie is heel modern, de verhaalelementen zijn overwegend klassiek. „Maar er kan zomaar een deurbel in de tempel klinken.”

My bloody family: van 1 tot 4 november in De Harmonie in Leeuwarden, 22 november in de Koornbeurs Franeker, 29 november in Theater Sneek, 30 november Stadsschouwburg Groningen, 12 december Posthuis theater Heerenveen, 14 december De Lawei in Drachten.